

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ
ในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี*
GUIDELINES FOR LEARNING MANAGEMENT OF FOREIGN LANGUAGE LEARNING
SKILL IN THE 21ST CENTURY FOR PHRAPARIYATIDHAM WAT
PHRADHAMMAKAYA SCHOOL PATHUM THANI PROVINCE

¹พระไพบุลย์ พุทธิธโร (วงศ์แหวน) Phra Paiboon Buddhitharô (Wongvaen),
²อินธา ศิริวรรณ Intha Siriwan, ³พระครูโอภาสนนทิกิตต์ Phrakru Opasnontakit
^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author E-mail: Wongboon2528@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ทำการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสามเณร 136 รูป และใช้แบบสัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก 2) วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ โดยการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน สื่อ การนิเทศ ให้ผู้เรียนมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยบูรณาการกับหลักหัวใจนักปราชญ์ ทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการพูด ด้านการเขียน ด้านการฟัง และด้านการอ่าน 3) แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ที่มีกระบวนการพัฒนาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน นำมาบูรณาการกับหลักหัวใจนักปราชญ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง อ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน, ทักษะการเรียนรู้, โรงเรียนพระปริยัติธรรม

Abstract

The purposes of this thesis were 1) to study the condition of foreign language learning in the 21st century, 2) to study management methods in foreign language learning in the 21st century, and 3) to propose guidelines for learning management of foreign language learning skills in the 21st century for Phrapariyattidhamma School, Wat Phradhammakaya, Pathum Thani province. Mixed methods research was used combines the methods of quantitative and qualitative research. The questionnaire was used as a quantitative data collection tool from a sample of 136 novices. An interview questionnaire was used to collect qualitative data from five experts. Quantitative data were analyzed by using descriptive statistics consisted of mean and standard deviation whereas qualitative data was analyzed by content analysis. Results found that 1) the condition of foreign language learning in four aspects was at a high level overall. 2) The management methods in foreign language learning skills consists of teaching and learning to enhance learning skills, improving and developing teaching and learning processes, curriculum, learning processes, evaluation of learning, learning media, and supervision to provide learners with standard quality, integrated with the philosopher's heart in all 4 areas, namely speaking, writing, listening and reading skills. 3) Guidelines for management of foreign language learning skills in the 21st century for Phrapariyattidhamma School, Wat Phradhammakaya, Pathum Thani province is teaching and learning management to enhance learning skills with the overall development process in 4 aspects, integrated with philosopher's heart to provide learners with the ability to listen, read, critical thinking and write foreign languages more effectively.

Keywords: Teaching and Learning Management, Learning Skill, Phrapariyattidhamma School

บทนำ

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากในอดีตมาก มีการเคลื่อนย้ายผู้คน สื่อสาร เทคโนโลยีและทรัพยากรต่างๆ จากทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและสะดวก มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครองระหว่างภูมิภาค ประเทศ สังคมและชุมชน มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงของความรู้ และข้อมูลข่าวสารตลอดเวลาอย่างเป็นพลวัต ในอดีตช่วงอายุของคนคนหนึ่งอาจมีเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงให้พบเห็นน้อยต่างจากในปัจจุบันที่ในช่วงอายุคนคนหนึ่งมีเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมที่เกิดขึ้นมากมาย วิถีชีวิต และการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากอดีต มีความเปิดกว้างยอมรับและให้ความสำคัญกับข้อมูล ความรู้และข่าวสารที่หลากหลาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้คนในศตวรรษนี้ จึงไม่สามารถใช้ความรู้และทักษะบางอย่างในอดีตมาแก้ปัญหาในปัจจุบันได้ดี การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 จึงไม่ใช่กระบวนการถ่ายทอดความรู้แต่คือการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีพให้กับผู้คน นั้นเอง (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2561) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) ทักษะพื้นฐานในการรู้หนังสือ ได้แก่ สามารถค้นคว้าใฝ่หาความรู้จากทรัพยากรการเรียนรู้และ

แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านการอ่านออกเขียนได้ การคิดคำนวณ การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ การเงิน สังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น 2) ทักษะการคิด ได้แก่ สามารถใช้เหตุผลและความคิดในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเมินค่า คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี เป็นต้น 3) ทักษะการทำงาน ได้แก่ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และแสดงภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ดี ริเริ่มงานและดูแลตนเองได้อดทนและขยันทำงานหนัก สร้างหุ้นส่วนธุรกิจ เป็นต้น 4) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ สามารถรับรู้ เข้าใจการใช้และการจัดการสื่อสารสนเทศเปิดใจรับสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเท่ากัน สามารถบริหารจัดการเทคโนโลยี เรียนรู้เทคนิควิทยาการต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น 5) ทักษะการใช้ชีวิต ได้แก่ สามารถแสวงหาความรู้ นำตนเองในการเรียนรู้ได้ มีความมั่นใจในตัวเอง กระตือรือร้นในความรู้ เป็นผู้ผลิต มุ่งความเป็นเลิศ สามารถดำรงชีวิตด้วยความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นเป็นพลเมืองที่ดี รู้และเคารพกติกา มีระเบียบวินัย คำนึงถึงสังคม คิดถึงภาพรวมโลก มีคุณธรรม ยึดมั่นในสันติธรรม มีความเป็นธรรม เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม และแบ่งปันประสบการณ์ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

การศึกษาและการเรียนรู้ถือเป็นเรื่องที่ควรได้รับการยอมรับและให้ความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข การศึกษาเป็นเทคนิคหรือเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม เจตคติ และวัฒนธรรมในสังคม ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย การเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการรังสรรค์สิ่งใหม่ๆ การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมและการเรียนรู้เพื่อการนำไปปฏิบัติ มุ่งสร้างการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพพึ่งพาตนเองได้และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งนี้หลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มิใช่การจดจำเนื้อหาวิชา เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงและลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและต่อยอดความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง ผู้สอนต้องสามารถสร้างแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศเกื้อหนุนและเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเชื่อมโยงความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชนและสังคม โดยรวมจัดการเรียนรู้ผ่านบริบทความเป็นจริงและการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือ และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2561)

โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดพระธรรมกายเกิดขึ้นด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของพระไชยบูลย์ ธมฺมชโย (หลวงพ่อธัมมชโย) ที่จะสร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระ สร้างคนให้เป็นคนดี และด้วยเจตจำนงมั่นในการอุทิศชีวิตเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาอันจะน้อมนำพระธรรมไปสู่มวลมนุษยชาติ ดังนั้นนอกเหนือจากการเน้นในการเจริญสมาธิภาวนาวิชาธรรมกายแล้ว หลวงพ่อยังได้ตระหนักในคุณค่าของการศึกษา พระปริยัติธรรมเป็นอย่างยิ่งนับตั้งแต่ได้เริ่มเข้ามาอุปสมบทเมื่อปี พ.ศ. 2512 เริ่มต้นจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม ณ วัดปากน้ำภาษีเจริญปีต่อมามีการก่อสร้างศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมที่จังหวัดปทุมธานี คณะผู้บุกเบิกในการสร้างวัดก็ได้ทยอยอุปสมบทมาเป็นลำดับๆ อาทิ เช่น พระพิพัฒน์ ฐิตสุโท พระเผด็จ ทตฺตชีโว แต่ยังคงเดินทางไปเรียนกันที่วัดปากน้ำภาษีเจริญ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2528 มีการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม

เปิดรับสามเณรเข้ามาอยู่ในวัดพระธรรมกายเป็นครั้งแรก จำนวน 5 รูป และให้เรียนบาลีไวยากรณ์ควบคู่ไปด้วย นับเป็นจุดเริ่มต้นการศึกษาพระปริยัติธรรมของวัดพระธรรมกายอย่างจริงจัง เพื่อให้สามเณรทุกรูปเข้าใจภาษาวัฒนธรรมต่างๆ และเตรียมความพร้อมเพื่อไปเผยแผ่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปให้แก่ชาวโลกต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) นอกจากนี้ทางวัดพระธรรมกายได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศจึงได้ส่งเสริมให้สามเณรนอกจากเรียนนักธรรมและบาลีแล้ว ยังให้ศึกษาภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน อีกด้วย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้เยาวชนไทยที่บรรพชาเป็นสามเณรได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาต่างประเทศเกิดทักษะในการสื่อสาร น้อมนำหลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่และทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ ส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สามเณรโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 210 รูป
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากกลุ่มประชากร โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน
  - 1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยสัมภาษณ์เจาะจงด้วยคุณสมบัติ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.1 แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหากรอบความคิดของการวิจัย 2) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี 3) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในเบื้องต้น 4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ จำนวน 5 ท่าน โดยหาค่าความสอดคล้องดัชนีระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) 5) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach, Lee J. (1971) ซึ่งมีค่าความค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.882 6) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบวัดประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี โดยใช้คำถามปลายเปิด

2.2 แบบสัมภาษณ์ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 3) ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษากำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบสัมภาษณ์โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 4) สร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ตามระเบียบวิธีวิจัยให้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี 5) นำเสนอโครงร่างแบบสัมภาษณ์ต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Validity) 6) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนสภาพการเรียนรู้อาษาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการเรียนรู้อาษาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง (Listening) ทักษะด้านการพูด (Speaking) ทักษะด้านการอ่าน (Reading) ทักษะด้านการเขียน (Writing) สรุปผลดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของสามเณรที่มีต่อสภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม

สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี	n = 136			
	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ทักษะด้านการฟัง (Listening)	3.65	0.82	มาก	3
2. ทักษะด้านการพูด (Speaking)	3.79	0.77	มาก	1
3. ทักษะด้านการอ่าน (Reading)	3.56	0.71	มาก	4
4. ทักษะด้านการเขียน (Writing)	3.66	0.72	มาก	2
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	3.66	0.66	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมพบว่าอยู่ระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66) รายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทักษะด้านการพูด รองลงมาคือ ทักษะด้านการเขียน ทักษะด้านการฟัง และทักษะด้านการอ่าน ตามลำดับ

2. วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

2.1 ด้านการฟัง (Listening) ภาษาต่างประเทศ ควรมีการฝึกทักษะการฟังด้วยเทคนิคการฟังแบบธรรมชาติ คือ ฟังจากผู้สอนที่หลากหลายในโลก Online และเป็นคำที่ง่ายก่อนตามความสนใจของผู้เรียน

2.2 ด้านการพูด (Speaking) ภาษาต่างประเทศ ควรมีการฝึกทักษะการพูดด้วยเทคนิค Copy ประโยคและเปลี่ยนคำศัพท์เป็นทักษะการเรียนรู้ที่เร็วที่สุด

2.3 ด้านการอ่าน (Reading) ภาษาต่างประเทศ ควรมีการฝึกทักษะการอ่านโดยเริ่มจากการอ่านบทความ นิทานที่น่าสนใจ พยายามอ่านแบบมีเสียง ฝึกจากช้าๆ และเริ่มอ่านเร็วขึ้น จับใจความจนสามารถอ่านได้คล่องแคล่ว

2.4 ด้านการเขียน (Writing) ภาษาต่างประเทศ ควรมีการฝึกทักษะการเขียน คือให้เริ่มเขียนจากสิ่งที่มี โดย Copy ประโยคสำเร็จที่เขียนไว้ในหนังสือและฝึกช้าๆ จนกระทั่ง ฟัง + พูด = สื่อสารได้ อ่าน + เขียน = เขียนงานวิชาการได้

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

3.1 ทักษะด้านการฟัง (Listening) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้การฟังภาษาต่างประเทศโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานทางด้านการฟังวิชาการภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้ด้านการฟัง จัดกระบวนการเรียนรู้ด้านการฟังภาษาต่างประเทศที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 ทักษะด้านการพูด (Speaking) ผู้บริหารอธิบายงานวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศด้วยความจริงใจ ไม่เสแสร้ง กล่าวคำ “ขอโทษ” หรือ “ขออภัย” เมื่อเกิดให้ข้อมูลผิดพลาดในงานวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศ อธิบายงานวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศด้วยวาจาที่ไพเราะอ่อนหวานชวนฟัง ยกย่องและชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จในผลงานทางวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศ

3.3 ทักษะด้านการอ่าน (Reading) ส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้แหล่งการเรียนรู้การอ่านภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดำเนินการอ่านภาษาต่างประเทศวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยมีการประเมินตามความเป็นจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงานให้ครูได้ศึกษา อบรม สัมมนา พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการอ่านการทำวิจัยเชิงวิชาการภาษาต่างประเทศ จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ที่ทักษะด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

3.4 ทักษะด้านการเขียน (Writing) จัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนด้านทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศภายในโรงเรียน ติดตาม ประสานงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบกระบวนการนิเทศวิชาการด้านการเขียนภาษา ต่างประเทศและการเรียนการสอนของโรงเรียน ผู้บริหารนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการใช้หลักสูตรด้านการเขียนภาษาต่างประเทศให้เหมาะสม มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรด้านการเขียนภาษาต่างประเทศตามความเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน รายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทักษะด้านการพูด รองลงมาคือ ทักษะด้านการเขียน ทักษะด้านการฟัง และทักษะด้านการอ่าน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตระหนักถึงความจำเป็นในการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ มุ่งเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม หมั่นเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สอดคล้องกับการวิจัยของวาริณี ไกรศรี และคณะ (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายทักษะทั้ง 4 ทักษะ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยทักษะที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ทักษะการพูด.และสอดคล้องกับการวิจัยของวาสนา สิงห์ทองลา (2555) ที่ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ ชี้แนะเนื้อหา เป็นขั้นที่นักเรียนได้ทบทวน ความรู้เดิม เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ฝึกอ่านประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสถานการณ์ต่างๆ โดยฟังจากครูและมีการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยคการเล่นและใบความรู้ ขั้นฝึกทักษะ เป็นขั้นการฝึกทักษะการฟัง โดยการฟังจากครูและเทปบันทึกเสียงมีการฝึกการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยการฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียน ฝึกเป็นคู่และฝึกทีละคนโดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ชี้แนะไปใช้ เป็นขั้นที่ได้นำความรู้และทักษะการฟังที่ได้จากการฝึกฝนมาใช้ในการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น เล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติและการทำใบงาน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนาน มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก รู้จักคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง 2) นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 24.20 คิดเป็นร้อยละ 80.67 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการฟัง (Listening) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้การฟังโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานทางด้านการฟังวิชาการภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน หากผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอและมีสื่อที่ทันสมัยจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถโต้ตอบกับสิ่งที่ฟังได้ สอดคล้องกับการวิจัยของพรทิพา ชีเดนท์ริย์ (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารอธิบายงานวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศด้วยความจริงใจ มีวาจาที่ไพเราะอ่อนหวานชวนฟัง เมื่อเกิดให้ข้อมูลผิดพลาดมีการกล่าวคำขอโทษ ยกย่อง และชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จในผลงานทางวิชาการด้านการพูดภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดให้สื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งการให้กำลังใจ หรือชมเชยครูเป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้นและยังทำให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับในตัวครูด้วย สอดคล้องกับการวิจัยของบัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2559) ที่ผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการอ่าน (Reading) ส่งเสริมให้ครูได้ศึกษา อบรม สัมมนา พัฒนาการเองเกี่ยวกับการทำวิจัยเชิงวิชาการ จัดกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยมีการประเมินตามความเป็นจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาอบรม พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจอยู่เสมอ มีกิจกรรมเสริมสร้างการอ่านให้แก่ผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับการวิจัยของฐิติยา เขาวนัชนี (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการเขียน (Writing) จัดนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนด้านทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศภายในโรงเรียน จัดทำหลักสูตรให้เหมาะสม ดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะการเขียนเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดออกมาเป็นอักษรที่จะต้องเรียงเรียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงข้อความ สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี สรุปลงองค์ความรู้จากการวิจัย ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยคือแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี อธิบายดังนี้

การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ เป็นวิธีการการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ได้ผลตามเป้าหมาย โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ การนำหลักสูตรมาใช้ การติดตามการประเมินการใช้หลักสูตร การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. การวัดผลประเมินผลการเรียน กำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้โดยเน้นสภาพจริงการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4. การพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีทางการศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5. การนิเทศการศึกษา จัดระบบการติดตามสนับสนุนช่วยเหลือการปฏิบัติงานของครูในตำแหน่งงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา การประเมินผลการจัดระบบกระบวนการนิเทศ การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ทักษะด้านการฟัง พบว่าข้อที่มีระดับน้อยที่สุดคือ จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ ดังนั้นผู้บริหารควรจัดนิเทศให้ครูในโรงเรียนโดยเน้นด้านการฟังภาษาต่างประเทศ

1.2 สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ทักษะด้านการพูด พบว่าข้อที่มีระดับน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารชี้แจงนโยบายในงานวิชาการต่างๆ ด้านการพูดภาษาต่างประเทศแก่ครูโดยใช้คำพูดที่นุ่มนวลสละสลวย ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องบริหารงานด้วยความเป็นกัลยาณมิตร มีความมุ่งมั่นปรารถนาดี เต็มใจที่จะช่วยเหลือบุคลากรอย่างเต็มความสามารถ

1.3 สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ทักษะด้านการอ่าน พบว่าข้อที่มีระดับน้อยที่สุดคือ จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ทักษะด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ดังนั้น ผู้บริหารควรปรับปรุงระบบการเทียบโอนให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

1.4 สภาพการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี ทักษะด้านการเขียน พบว่าข้อที่มีระดับน้อยที่สุดคือ ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายด้านการเขียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนด้านทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศภายในโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมอื่นๆ เพื่อการพัฒนาเป็นองค์รวม

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมภาวะผู้นำและผู้เรียนตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม

2.3 ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาตามแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **การศึกษาพระปริยัติธรรม**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **ทักษะชีวิต รหัสศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฐิตียา เซาว์นชื่น. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธารทิพย์ พิทักษ์สาลี. (2560). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ปนัดดา ประพันธ์กุล. (2561). การใช้การเรียนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พรทิพา ชีเดนท์รัมย์. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความสามารถในการวางแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสืบสวนที่ใช้กระบวนการกลุ่มกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วาริณี ไกรศรี และคณะ. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชธานี เขต 2. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชธานี.
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 35(3). 56-64.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Twenty-First Century Skills)**. แหล่งที่มา <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teaartedu-teaartteaarttea> สืบค้นเมื่อ 22 ก.ค. 2563.

-
- อนุชา แข่งขัน. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีการสอนแบบปกติในสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุไรวรรณ อินทยรัตน์. (2559). ผลของการสอนวิธีบทบาทสมมติ และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดภูเก็ต.
- Cronbach, Lee J. (1971). *Essentials of psychological testing*. 4th ed. New York: Harper & Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3). 607-610.